

Veermijt

Veermijten lopen langzaam, ze fokken langzaam maar kunnen bij vogels grote frustraties "teleurstelling" te weeg brengen. Dit probleem wordt vaak onderschat. De vogel kan er toe over gaan om dan maar al zijn veren één voor één uit z'n vel trekken. We hebben dus een probleem dat door vele en zelfs geroutineerde kwekers wordt onderschat. Dit onderwerp heeft veel belangstelling van mij gekregen, omdat ik er in honderden brieven letterlijk mee geconfronteerd werd. Ik heb aan talloze kwekers gevraagd om mij veren op te sturen van gemuteerde kleurslagen van allerlei soorten vogels.

Naast het bestuderen van die nieuwe kleurslagen in de veren, ontmoeten we ook talrijke veermijten (en schachtmijten) en konden deze zodoende meteen uitgebreid bekijken. Vele malen heb ik wel eens gedacht, ziet deze kweker niets aan deze veren? Hoe kunnen ze die in een enveloppe krijgen!

Mijten zijn eierlegend en levendbarend. d.w.z. Het ei komt nog voor dat het gelegd wordt al uit in het moederlichaam. De jongen worden levend geboren. En wordt er één tegelijk geboren, dus een trage voortplanting. Maar over vele maanden kunnen het er in vervuilde vogelverblijven vele miljoenen worden. Overal waar etensresten achter blijven zijn deze mijten te vinden. Net als de bloedmijt gaan ze 's nachts op stap. Zo komen ze bij slapende vogels terecht en via de poten komen de mijten tussen de veren. Daar is het lekker warm en ze leven van de huidresten van hun gastheer. Overdag verblijven ze aan de onderkant van de vleugel en staart pennen, keurig in een rijtje langs de spoel van de veer. Maar 's nachts gaan ze massaal op pad. Zo kunnen er irritaties en jeuk ontstaan bij de slapende vogels. Ze kunnen door deze kriebelaars zelfs hun nest in de steek laten. Sommige vogels kunnen al dat gekriebel niet meer weerstaan en gaan hun veren er uit trekken ze worden totaal "gestresst" en krijgen de zenuwen. De schachtmijten kruipen verder in de schacht van de veren en beschadigen de nieuwe generatie veren. Er ontstaan ontstekingen in de veerzakjes. Het resultaat is dat de vogel door deze martelgang de dood niet zal ontsnappen als hier geen maatregelen worden getroffen. Behandeling is mogelijk door het spuiten van "ardap spray of ocepon" alleen spuiten op de veren, nooit op kale huiddelen plaatsen. (Voelt ijskoud aan stress).

Veermijten zijn wel te bestrijden. Maar als de bron "o.a. vervuilde kooien" niet wordt aangepakt is bestrijden "water naar de zee dragen". In hoeverre u schoon bent op uw vogels kunt u zelf controleren. Zitten er tussen de onderstuit veren en de staartpennen geen mijten dan is alles o.k. met de verzorging.

O. ja er zitten ook nog honderden agaporniden in kleine kooien in de huiskamer. Doordat ze in de natuur gewend zijn om hun nestmateriaal tussen de stuit veren te steken, doen ze het nu bij gebrek aan beter materiaal maar met resten van vogelzaden. U begrijpt het al, dit gaat lekker smetten. Een ideale broedplaats voor vedermijten. Dan ga je van narigheid naar de dierenarts, die zal de mijten behandelen. Maar de basis van het probleem wordt zo niet opgelost. Geef uw agaporniden gewoon elke dag wilgen takjes, daarmee kunnen ze stoeien en spelen en ze tenslotte tussen de veren steken. Geven wat de vogels nodig hebben is zeer belangrijk en een vereiste.

Naast vedermijt zien we vooral bij grasparkieten schurft mijt. "Scalyface" Bij zowel jonge als oude vogels houden ze zich op rond de snavel, ogen, poten en anus. Ze woekeren net onder de washuid. De uitwerpselen van deze mijten word naar buiten gewerkt en word wit van kleur. Er zitten allemaal kleine gaatjes in. Deze gaatjes kan men dichtsmere met een vette zalf. Door het afsluiten van de gaatjes stikken de mijten. Ook zijn ze met een insecticide te behandelen.

Wat bij de Gould amadines nog wel eens voorkomt zijn de luchtpijp mijten, deze laten een krakend geluid horen. Ze houden zich op in de luchtwegen en in een ernstiger geval de longen. Het bezit van enkele mijten zal de vogel al uit conditie brengen. In een ernstiger geval zal de vogel door te niezen of met de kop te slingeren, proberen de jonge mijten er uit te werken. De besmettingsbron ligt ook hier bij de voerbak.

Wat voor alle mijten geldt, ze zijn niet in de ontlasting aan te treffen.

grijze of zwarte luis

Voor de vogel zeer irritant. Zitten op de vogel zelf, op de buik en in de lies van de vogel. Ze kunnen ook bijten vooral bij nestjongen.